

GÖNÜL KIVILCIM • Uğultular

GÖNÜL KIVILCIM Boğaziçi Üniversitesi'nde ekonomi eğitimi aldıktan sonra yüksek lisansını Norveç'in Bergen Üniversitesi'nde kitle iletişim dalında tamamladı. Yurtdışı ve yurtiçinde çeşitli basın kuruluşlarındaki gazetecilik kariyerinin ardından ilk öykü kitabı olan *Kasaba ve Yalanlar* (2001) yayımlandı. İlk romanı *Jilet Sinan* (2002) Arnavutçaya, Rumenceye ve Arapçaya çevrildi. *Parçalı Aşklar* (2004), *Yaşayan Tanıkların Karaköyü* (2010), *Suç Sarayı* (2011) ve *Babamın En Güzel Fotoğrafı* (2012) yayımlanan diğer kitaplarıdır. 2012 yılında Murathan Mungan'ın derlediği bir *Dersim Hikâyesi* adlı antolojiye "Yasak Ülke" adlı öyküsüyle katıldı. "Bir Kadını Öldürmek" adlı oyunu 2015 yılında sahnelendi.

İletişim Yayınları 2490 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 430

ISBN-13: 978-975-05-2209-3

© 2017 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2017, İstanbul

EDITÖR Levent Cantek

YAYINA HAZIRLAYAN Duygu Çayırcıoğlu

KAPAK Deniz Karagül

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelicink Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

GÖNÜL KIVILCIM
Uğultular

Yakup'a...

*Çünkü kendi kendimin ıstırabı
ve ateşiyim ben.**

(*) Javier Marias, *Yarımkı Yüzün: Ateş ve Mızrak*, Birinci Cilt.

İçindekiler

<i>Beş Erkek</i>	11
<i>Kalbim Hopluyor</i>	19
<i>Ölü Uğurböcekleri</i>	27
<i>İlk Gece</i>	33
<i>Kaderin Atları</i>	39
<i>Bal Hırsızı</i>	47
<i>Korkuyorum Ama Yürüyorum</i>	53
<i>Yol Ver Çocukluğum Yol Ver</i>	61
<i>Çukur'un Dibi</i>	67
<i>Dedemin Sırları</i>	81
<i>Günah Nehri</i>	89
<i>Taş Bedenler</i>	97
<i>Aile Dili</i>	105
<i>İnsanlar Suç İşliyor, Evler Cezalandırılıyor</i>	115
<i>Artakalan</i>	123
<i>Kurban</i>	131
<i>Dedemin Sırları II</i>	137

<i>Yol Arkadaşı</i>	145
<i>Aralık</i>	163
<i>Körebe Kim?</i>	175
<i>Kader'in Çiğnenen Onuru</i>	183
<i>İçim Dışıma Çıkarken</i>	191
<i>Düğün</i>	197
<i>Tahra</i>	205
<i>Kuvars Taşı</i>	211

Beş Erkek

Uyandığımda, yanımda sere serpe bir yabancı yatıyordu. Eğer bir gün yüreğim ısınırsa, yeniden oraya yerleşebilecek bir erkek. Ama şimdilik buz gibiyim. Onu kaybetmekten korktuğum kadar buzların çözülmesinden de korkarak çıkıyorum örtünün altından. Dişlerim takırdayarak bakıyorum yabancıya.

Ne uykusu bu böyle? Sanki uyuyamadığı bütün uykuları bu yatakta uyuyacak. Sarsmalı, uyandırmalı, diyor içimdeki soğuk ses. Saat kaç vuruyor kim bilir. Zaman durmuş olabilir mi? Dün gece yaşadıklarımız zamanı durdurmuş olabilir mi? Gözlerimi kapadığımda, bitmek bilmeyen gecenin özeti olan sahneler, usul usul odanın her yerini kaplıyor. Ter, altımızda toplanan çarşaf, çoğalan istek, kapanan ışıklar, kapanan bedeninim. Eyvah, diyorum dudaklarımı açmadan. İçimde bir deniz yükseliyor, alçalıyor; midem gece olup biteni hatırlıyor. Gece boyunca kendi bedenime duyduğum o derin öfke, çırpınış, ne yaparsa yapsın korku dolu bu bedene onu yaklaştırmayışım, reddedilme nöbeti yaşayan Hazar; hah işte aklım başıma geliyor, ak gürgenler gibi upuzun bir adam yatağımdaki, ha-

tırladıkça aramızdaki mesafe kapanıyor. Gürgen ağacına benzeyen adam ve ben adını henüz koyamadığım bir ülkedeyiz.

Camı açıp havayı kokluyorum, taze simit kokuyor. Mis gibi susam. Birazdan güneş kokar; parkın yanından geçip Beşiktaş'a doğru yürürken vanilya, kahve; Boğaz'ı gören sırtlara yaklaşırken yosun kokar. Küçük bir esintinin taşıdığı deniz kokusudur bu. Sonra egzoz, çöp, kedi boku... Ve eve girene değin şehrin bilcümle kokuları peşimi bırakmaz. Sıcak ekmeğin ekşi mayalı rayıhası, poğaçaya, yanık balata, asfalt, taze demlenmiş çay, limon kolonyası, ılık bir rüzgârla yüzümüze savrulan kavrulmuş leblebi, ondan kurtulamadan döner kebab, ter.

Halbuki geçmiş çayır çimen kokardı. Defne yaprağı, reçine, kekik. Yakındır, gün ışığı kuvvetlenirken yatağımdaki çıplak erkek uyanacak, gece yaşadığımız kâbusu açıklamamı isteyecek benden. İşte bu yüzden acele etmeli, güneş dünyayı ısıtırken, masamdaki boş tablete kazıyacağım satırları bulup çıkarmalıyım. Altında kaskatı kalışımı açıklayacak satırlar.

Antakya'da, avludaki mandalina ağacının altına oturur, mutsuzluğunu yumuşatmak gayretiyle dualar okuyan babaannemi seyredirdim. Sonra, yürüyerek başka bir âleme açılır; çocukluğumun meyvesi olan yabanmersini çalılıklarının, sıcak yelin kuruttuğu defne dallarının, Antakya'da, yüksekçe bir tepeye kurulu Harbiye'de pikniğe gidenlerin ve Arapça kelimelerin yankılandığı daracık sokakların resminde daha büyük bir dünyanın, yeryüzünün hikâyesini arardım.

Taş beden.

Hazar dün gelip yatakta beni altına aldığı anda rahmim kıpırdamıyordu. Kasıklarına giden yollar, bacaklarımın arasındaki adını ne koyacağımı bilemediğim o inatçı şey kıpırdamıyordu. Bir savaştı bizimki, nasıl anlatmalı? Savaşsak da, teslim olsam da ona verebildiğim yegâne hediye taşa çevrilmiş bir bedendi. Acı çekiyordum. Haz ve acı ikisi bir aradaydı. Aklım bedenime hükmetmiyordu.